

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH
TẬP 170

VĂN LỄ TÁN THÍCH CA
NHƯ LAI NIẾT BÀN

SỐ 1947

HỘI VĂN HÓA GIÁO DỤC
LINH SƠN ĐÀI BẮC XUẤT BẢN

SỐ 1947

LỜI TỰA VĂN LỄ TÁN THÍCH-CA NHƯ LAI NIẾT-BÀN

Sa-môn Tuyết Khê Nhân Nhạc đời Tống soạn.

Nhà Nho có nỗi lo trọn đời, đó là ngày kỵ giỗ của ông bà đã đi xa. Chẳng lẽ Thích Tử chúng ta không có ư? Người thì nghĩ ơn cù lao sinh ta, mình thì nhớ cha từ bi độ ta. Đức ấy khác xa mà hiếu thì đồng. Hãy xem kẻ thế tục xuất gia có hình tướng Sa-môn, mang họ Thích-ca rất nhiều người đến ngày Phật Niết-bàn mà chẳng thể lập bàn lề cúng, tôi rất thương tâm. Tôi có đọc phần sau kinh Niết-bàn, Như Lai diệt độ rồi thì Phạm Thích, thiên chúng, họ Đại quy đều dùng kệ tụng buồn than. Lại luật Tăng-kỳ chép: Khiến ngày Niết-bàn phải khen ngợi Đức của Phật. Do đó, truy tìm hóa tích viết lời ngợi khen, gốm mười bốn chương, mỗi chương có tám câu. Chương đầu khen ngợi Phật, chương kế khen ngợi pháp, ba chương sau khen ngợi tăng. Các phuơng quí ấy cũng đủ hạnh dụng, mong mỏi chúng ta vào ngày rằm tháng hai âm lịch sửa sang kinh tượng, thiết lễ cúng dường, lớn tiếng kể đức để bày tỏ lòng thành thương tiếc. Xưa Cô Sơn Trung Dung Tử có bài khen tám đức Niết-bàn, bởi bắt chước theo Bạch y Quán Âm Lễ của Truyền Huy mà soạn ra, vì rất khác lạ với âm vận của Ngô Thục nên vùng Giang Triết phần nhiều không dùng. Nay Pháp sư Thiên-trúc soạn lời văn khen ngài Trí Giả chẳng khác lạ lắm và chỉ cốt sinh thiện. Người biết ta không dùng Thinh sắc mà cầu Phật, tà đạo nhún mình ư?

VĂN LỄ TÁN THÍCH-CA NHƯ LAI NIẾT-BÀN

(Khi vào đạo tràng phải lễ khấp Tam bảo ba lạy, đốt hương quì thảng, người đứng đầu đọc to rằng:)

- Kính vì bậc Năng nhân ra đời, Tịch Mặc chứng chân, ở địa vị tôn quý trong ngàn cõi, vô vê bốn loài sinh làm con. Hình theo vật hiện, vốn đồng là thân không tướng. Giáo từ cơ hưng, bác bỏ đạo lạt không lời, nhờ bánh xe pháp mà chuyên chở. Hóa tích càng hưng thịnh, bán tự mới bàn. Thí dụ như dạy trẻ không mỏi mệt. Trăm vàng sau gởi cũng hết lòng chuộc mạng. Khấp khiến đám phiền não, an trụ kho Như Lai. Bốn tâm đầy đủ, ba đức trở về. Đó là chẳng khiến một người được diệt độ riêng, đều dùng sự diệt độ của Như Lai mà diệt độ. Cho nên vào Niết-bàn chẳng thể nghĩ bàn. Chúng ta ở rừng Hạc đã xa mất duyên trước, đời tượng pháp vâng lời di huấn. Nay gặp ngày giữa xuân nghỉ mãi Nghi thức Bắc Thủ, rau dưa tương muối, bày lễ cúng dâng, thơ kệ ca ngâm để tỏ lòng thành thương tiếc. Cúi mong hồng ân soi xét. (Tất cả chí thành kính thỉnh:)

- Nhất tâm phụng thỉnh Niết-bàn giáo chủ, Kham Nhã (Ta-bà) Thế Tôn Thích-ca Văn Phật, cúi mong giáng lâm đạo tràng, nhận con cúng dường.

- Nhất tâm phụng thỉnh các Thánh hiền Bồ-tát chúng tăng trong hội Niết-bàn, cúi mong giáng lâm đạo tràng, nhận con cúng dường.

- Nhất tâm phụng thỉnh các bậc Thánh hiền, Duyên giác chúng tăng trong hội Niết-bàn, cúi mong giáng lâm đạo tràng, nhận con cúng dường.

- Nhất tâm phụng thỉnh các bậc Thánh hiền Thanh văn chúng tăng trong hội Niết-bàn, cúi mong giáng lâm đạo tràng, nhận con cúng dường.

*Thương xót thế gian vua thầy thuốc
Thân và trí tuệ đều vắng lặng
Trong pháp vô ngã có chân ngã
Nên con kính lẽ Vô thượng tôn.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn giáo chủ, Kham Nhã (Ta-bà) Thế

tôn thân Phật Thích-ca khi hiện âm Thinh ánh sáng nhóm chúng.

*Sông tốt cây bén ngày mới sinh
Tiếng tiên linh diệu khắp mươi phương
Mời gọi chúng sinh hỏi rồi nghĩ,
Thỉnh mời Đại giác về nguyên tịch
Thế giới Bảo Nghiêm như cõi Vui
Thân người huyết hiện giống như hoa
Trời cúng mây đến, chỉ im lặng
Cùng lúc cúi đầu ôm sâu nã
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn giáo chủ, Kham Nhãm Thế tôn, thân Phật Thích-ca khi họ cõm Thuần-đà.

*Như Lai chứng lâu thể Giá-na
Quyên hiện nghi lâm chung, ứng cúng
Cùng với thân biến hóa đầu lông
Thọ nhận thức ăn họ Từ Hoa
Sáu trần tuy nói là vô tướng
Năm quả sẽ kết kẻ hữu duyên
Nay con kính dâng xôi nếp mới
Nguyện chứng chân thường, diệu nghĩa đồng
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn giáo chủ, Kham Nhãm Thế tôn, thân Phật Thích-ca khi ngồi giường báu thị hiện bệnh.

*Dẫn dò Văn-thù thành chánh pháp
Bỗng nhiên lưng đau bày chúng sinh
Co tay nắm nghêng giống trẻ nhỏ,
Không nhìn không nói như người bệnh
Trịnh trọng lắng nghe Ca-diếp hỏi
Thong dong vẫn đợi Thế Vương đến
Lại khởi duốc sáng chiếu Đại thiền
Các khổ dãy đầy đều tiêu hết.
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn giáo chủ Kham Nhãm Thế tôn, thân Phật Thích-ca khi nhập Tam-muội Nguyệt Ái.

*Đại Bi thương xót A-xà-thé
Thuận theo Kỳ-bà phát tâm lành
Tòa Sư tử lại chiếu sáng Nguyệt Ái
Mặc y bỗng biết thân lành bệnh*

*Quy Phật mới biết tà đạo lầm
Nghe kinh mới hiểu nghịch duyên không
Trong bụi y lan có chiên-dàn
Lạ thay lấy dụ vô căn tín.
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn giáo chủ Kham Nhẫn Thế tôn thân
Phật Thích-ca khi quán Tịch Định thế gian.

*Ứng vật đã từng mở Bí tạng
Về nguồn kế lại gần Trung tiêu
Lại phát ánh sáng gọi Niết-bàn
Đạo khắp thiền định đều siêu việt
Chủng trí đều quán sát thật tướng
Hữu tình đâu khỏi thấy vô thường
Củi hết thì lửa kia phải tắt
Bấy giờ A-nan tâm mê loạn
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn giáo chủ Kham Nhẫn Thế tôn thân
Phật Thích-ca khi nhập bốn thiền diệt độ.

*Lại vào bốn thiền mà nghỉ ngơi
Lại ở Tam-muội thị hiện mất
Song lâm đổi trắng, che Kim quan
Đất bằng như sấm rền sa giới
Thích phạm buồn thương bày kệ tụng
Tà ma đều hết lo chiến tranh
Ánh từ Tuệ Nhật nay hết chiếu
Đêm tối vô minh khi nào sáng.
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn giáo chủ, Kham Nhẫn Thế tôn, thân
Phật Thích-ca khi nhập Kim quang bạch đิệp.

*Người dân hỏi nhau cách trà-tỳ
Thiên đế thân truyền lời chúc lụy
Giúp thuận luân vương sự hóa nghi
Khiến sinh Phạm chúng phước vô cương
Lụa mịn ngàn lớp bao Thánh thể
Quan báu bảy lớp nhiệm thành tiên
Lại dùng suối thơm mà tươi rót
Đều thấy thân Diệu nghiêm chẳng hoại.
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn giáo chủ Kham Nhẫn Thế tôn thân Phật Thích-ca khi hiện thân cho Âm Quang (Ca-diếp) thấy.

*Tôn giả Âm Quang ở Linh Thủ
Xuất định biết Phật đã quy chân
Xa hướng Câu-thi mau dời gót
Chính gấp lúc trà-tỳ sắp xong,
Trong cữu liền hiện thân sắc vàng
Lạy xong chân liền rút vào trong
Cuối cùng tùy theo tâm kính mến
Ấy là tướng từ bi bình đẳng.
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn giáo chủ Kham Nhẫn Thế tôn, thân Phật Thích-ca khi đưa vào lầu thơm hỏa hóa.

*Chữ vạn ở ngực tuôn lửa Thánh
Chúng trên lầu thơm thấy chân thân
Tướng ngọc vẻ vàng hết chẵng còn
Bông sương lụa trắng lại như cũ
Xá-lợi sáng chói chia các nước
Tháp cao hiển rõ chỉ trời người
Chúng con hổ thẹn sinh Tượng pháp
Không khen di hóa lúc đồng thời.
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Niết-bàn Hội Thượng nói tặng pháp môn Tu-đa-la.

*Trước vì Thuần-dà bày nghĩa mâu
Sau vì Tu-bạt nói vi ngôn
Cố giúp Tỳ-nại phá quyền nghi
Giúp cho Xiển-dề sinh thật tín
Uống lấy đê hồ vị quý nhất
Bên bờ Bột hải dắt chúng sinh,
Con nguyện nghe đem hết hậu thân
Làm tròn mãn tự luôn tu học
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Thánh hiền chúng Bồ-tát nhóm họp trong hội Niết-bàn.

*Mong cầu đạo Bồ-dề Vô thương
Khắp nhóm nhân Bồ-tát như bụi
Chẳng ở ba cõi hiện các tâm*

*Đều thấy chúng sinh như con mọt
Dẫn đạo Đại thừa khiến tiến đến
Dắt dẫn yếu đuối khiến đến nơi
Trong người tự tại như loài rồng
Nhân lúc thấy lợi khó nghĩ bàn.
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Thánh hiền chúng, Duyên giác nhóm họp trong hội Niết-bàn.

*Nhân duyên vào sâu cảnh luân hồi
Quán chiếu đạo khắp giải thoát môn
Phước trí từng trải tu nhiều kiếp
Thần thông sinh khởi vô lượng dụng
Đã bỏ xe Nai đi đường tắt
Chẳng đồng Tê giác giữ Cô phong
Đến hội Ta-la rừng Song thọ
Giống như ảnh gương, tùy hình hiện.
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

- Nhất tâm đánh lẽ Thánh hiền chúng Thanh văn nhóm họp trong hội Niết-bàn.

*Điều phục các căn đều vắng lặng
Thọ trì Di giáo đều lưu thông
Đã ở nhà mục khởi bị cháy
Chẳng đến ao xuân lượm ngói đá
Bốn quả kham là đệ tử Phật
Ba tu đều được gặp kinh Vương
Thường rốt ráo đồng với vô thường
Ấy gọi người trang nghiêm Song thọ.
Cho nên con nhất tâm quy mạng đánh lẽ.*

(Lẽ xong quì xuống dâng hương phát lồ sám hối rằng:)

- Dốc lòng sám hối: Con và tất cả chúng sinh trong pháp giới ở muời phương, nghĩ rằng tự tâm vốn thanh tịnh, có tánh chung trí diệu dụng, ngàn như chưa nhìn, vốn dứt phàm thánh. Sáu vọng thành nhân nêu trôi lăn sinh tử. Do đó mà chau chong mất, màng mắt đè nặng. Chẳng gặp thuốc gương sáng, chẳng gặp trị kim bài, vì sao vốn tròng nhân luân sinh vào loài người, gặp pháp Phật Thích-ca, dự vào số Tỳ-kheo tăng, chỉ vì luật nghi không cẩn thận mà đạo phẩm khó thành. Nói Nhất Thừa Liễu Nghĩa chưa mở thật tuệ chế ra bảy tụ phòng lối, cảnh cáo sâu kẽ thường phạm, chưa bất tịnh để nuôi thân, thuận vô minh làm

hở. Túi nỗi có thiếu, thật lo chết chìm biển sâu. Nhà đẹp không còn, đâu thọ ban nhập môn. Nay thì quán xa vượt bùn, đích thân sám hối, đã phát lộ tội căn, nay trừ sạch nghiệp chướng. Phật từ che khắp, pháp lực ngầm thông, cho nên vì con quy y mà dũ lòng hộ niệm.

- Sám hối đã xong dốc lòng quy mạng Tam bảo.
- Dốc lòng khuyến thỉnh

*Chư Phật mười phương đồng Thường tịch
Đều vì chúng sinh xuất thế gian
Đã thành đạo quả, đã hàng ma
Khuyên xoay pháp luân độ chúng sinh.
Ưu-dàm nhụy nở thật khó thấy
Hùng âm sư tử đâu dẽ nghe
Cho đến tùy cơ mà hiện diệt
Thỉnh đáng hông từ dài kiếp tho.*

Khuyến thỉnh xong, dốc lòng quy mạng Tam bảo.

- Dốc lòng tùy hỷ

*Viên thông rồi bèn khai phương tiện
Năm diễn không lỗi hội Nhất thừa
Khứ lai hiện tại có tu hành
Thân ngũ ý nghiệp đều tùy hỷ
Lá gọi là vàng, nhân cũng đốt
Nhóm cát làm tháp, đạo cũng thành
Tất cả từng sinh tâm ganh giận
Nên đây hối lỗi đều ngợi khen*

Tùy hỷ xong, dốc lòng quy mạng Tam bảo.

- Dốc lòng hồi hương

*Các phước nghiệp ngày nào và nay
Đều dùng không tuệ để dung thông
Việc làm đều thành nhân bốn đức
Chẳng vì lợi cầu quả ba cõi
Các loài nếu chẳng đồng giải thoát
Tâm con chẳng hề chứng Bồ-đề
Muôn dòng nước đều về biển lớn
Cũng như hồi hương không khác nhau.*

Hồi hương xong, dốc lòng quy mạng Tam bảo.

- Dốc lòng phát nguyện

*Thệ hướng thân này tu Bát-nhã
Thường quán Phật ta trụ Nê-hoàn*

*Chẳng lìa nhân duyên mà khởi tâm Liền thấy trong
không vô thể tướng Bắt chước Tuyết Sơn viết gỗ đá
Hoặc ở ruộng làng đặt nôm bấy
Nguyễn khấp cũng như Diệu Cát Tường Đồng thời hiểu
rõ tánh Như Lai*

Phát nguyện xong, dốc lòng quy mạng Tam bảo.

(Đi nhiều bên phải đạo tràng và đọc kinh Di Giáo, niệm danh hiệu Phật xong rồi lui ra).

- Kết -